

પરમ પૂજ્ય શ્રી અમરાબાપુ

સંત પરમ હિતકારી

ચિત્રકૂટ કે ઘાટ પર ભઈ સંતન કી ભીર
તુલસીદાસ ચંદન ધીસે તિલક કરે રઘુવીર

પિતાના પગલે ચાલનાર આ સંત વિભૂતિએ ગાદીને અધિક શોભાવી અમરાબાપુના સમયમાં દેશ સ્વતંત્ર હતો . શિક્ષણનો ફેલાવો વધ્યો હતો . તેમણે માધ્યમિક સુધીનું શિક્ષણ બોટાદમાં મેળવ્યું . અભ્યાસમાં તેમની તેજસ્વીતા અલગ તરી આવતી હતી . તેઓશ્રીએ સેન્ટ ઝેવિયર્સ કોલેજ-અમદાવાદમાં સંસ્કૃત સાથે બી.એ. કર્યું . ગુજરાત યુનિવર્સિટીના ભાષાશાસ્ત્ર ભવનમાં અભ્યાસ કરી એમ.એ.ની પદવી મેળવી . આમ તેમણે પોસ્ટ ગ્રેજ્યુએટ સુધીનો અભ્યાસ કર્યો હતો .

શાંત - સૌમ્ય મુખમુદ્રા , સપ્રમાણ દેહયષ્ટિ અને ચહેરા ઉપર સતત રમતું મંદ મંદ હાસ્ય તેમના વ્યક્તિત્વને અનેરો ઓપ આપતું હતું . તેઓએ ભારતના મોટાભાગના પ્રસિધ્ધ તીર્થસ્થાનોની યાત્રાઓ કરી અને તીર્થોમાં સદ્કાર્ય કર્યા . શાસ્ત્રોક્ત રીતે પૂ.ઉનડબાપુના અસ્થિવિસર્જન કરવા સાથે જુદા જુદા સ્થળોએ અન્નદાન - બ્રહ્મભોજન તથા દાન - પુણ્ય કર્યા અને કરાવ્યા . તેમના ધર્મપત્ની ઉમાબા આ તમામ કાર્યોમાં તેમની સાથે સદાય રહ્યા .

અયોધ્યામાં ભંડારો કર્યો ત્યારે સાધુ - સંતો - મહંતો તથા પૂજનીય અને આદરણીય વ્યક્તિઓને નિમંત્રી પ્રેમપૂર્વક સૌને ભોજનપ્રસાદ પીરસ્યો .

પૂ.ઉનડબાપુના પુણ્ય સ્મરણાર્થે સંવત ૨૦૩૨ ના કારતક સુદ -૯ થી સુદ -૧૫ સુધી શ્રીમદ્ ભાગવત સપ્તાહનું આયોજન કરી ભાવિકોને જ્ઞાન અને ભક્તિનો અવિસ્મરણીય અવસર આપ્યો . આ સપ્તાહ દરમિયાન અનેક મોટા સંતો - મહંતો અને વિદ્વાનોના દર્શન અને વાણીનો જનસમુદાયને અમૂલ્ય લાભ મળ્યો . શ્રી જગન્નાથજી મંદિર - અમદાવાદના પ.પૂ.મહંતશ્રી રામહર્ષદાસજી મહારાજના વરદ્ હસ્તે અમરાબાપુને સનાતન ધર્માલંકાર ” ની પદવી અર્પણ કરવામાં આવી .

પૂ . અમરાબાપુ પણ અવકાશનો સઘળો સમય શ્રી રામચરિત માનસનો અભ્યાસ કરવામાં જ ઉપયોગમાં લેતા . નાનપણથી જ ઉનડબાપુના સાનિધ્યમાં તેમનો ઉછેર થયો હતો એટલે ધર્મસંસ્કાર બાબત તેઓ પણ તેમની બરાબરી કરે એવા બની રહ્યા . આમ રામાયણ ઉપરાંત અન્ય ગ્રંથોનું તેમનું જ્ઞાન પણ ખૂબ ઉંડુ હતું . પોતે મિતભાષી હતા , પરંતુ તેમનો પ્રેમ નીતરતો ચહેરો દર્શન કરનારને ઘણું કહી જતો .

એક વખત જગ્યામાં પાણીની ટાંકી બની રહી હતી . તેના ઉપરથી મજૂરવર્ગની એક દીકરી પડી ગઈ ઉંચેથી પડવાને લીધે સૌના હૃદય થડકારો ચૂકી ગયા . અમરાબાપુને સમાચાર મળતા તેને તેમની પાસે લાવવા કહ્યું છે બે શુદ્ધ સ્થિતિમાં લવાયેલ દીકરીને બાપુએ હાથ ફેરવતા જાણે કંઈ ન થયું હોય તેમ આળસ મરડતી બેઠી થઈ .

એક વખત ખસ ગામે હાઈસ્કૂલનું ઉદ્ઘાટન હતું . અમરાબાપુ ત્યાં પધારેલા.દીપચંદ ગાર્ડીએ પોતાના નામની શરત સાથે તેમાં દાન આપેલું . ધામધૂમથી લોકો સરઘસ આકારે ગામમાંથી શાળાના મકાન તરફ જઈ રહ્યા હતા . ગામના સાંકડા માર્ગમાંથી પસાર થતા કોઈએ બંદૂક ફોડી.ગમે તેમ પણ બંદૂક ફુટવાની સાથે વીજળી વાયર તૂટ્યો . ક્ષણ માટે થયું કે હમણાં જ કોઈ દૂર્ઘટના સર્જાશે અને ઉત્સવ બગડશે . બાપુનું ધ્યાન આ ઘટના તરફ હતું . ક્ષણનોય વિલંબ કર્યા વિના તેમણે પોતાનો જમણો હાથ ઉંચો કર્યો અને ચમત્કારની જેમ જ તૂટેલ વાયર થાંભલા ઉપર જ ગુંચળું વળી ગયો . ઉત્સવ સુપેરે સંપન્ન થઈ ગયો .

આ જગ્યાના સંતોની શક્તિ - ભક્તિ અને શ્રદ્ધા વિશે લોકોમાં આવા અનેક પરચાઓ સાંભળવા મળે છે . આપા વિસામણથી લઈ આજ સુધીના લોકોના કામ કર્યાના લોકોને ધર્મમાર્ગે વાળ્યાના લોકોને સત્ય સમજાવ્યાના , લોકોના દુઃખ દૂર કર્યાના એટલા બધા પ્રસંગો જોવા સાંભળવા મળે છે કે આ જગ્યાના દરેક ગાદીપતિ માટે આપણા મનમાં અનન્ય ભાવ પ્રગટે . આવા પ્રસંગો કે જે સત્ય હકીકત રૂપે લોકોને

અનુભવાતા હોય તેની આધારભૂત યાદી બનાવી શકાય તો તેના ઉપર એક આખું સ્વતંત્ર પુસ્તક લખવું પડે . આ સમગ્ર સંત પરંપરામાં વિહળાનાથથી લઈને વર્તમાન ગાદીપતિ પૂ.નિર્મળાબા સુધીના સમયમાં આવી અનેક ઘટનાના લોકો સાક્ષી છે .

આ જગ્યામાં અમાસના દર્શન અને પ્રસાદનું વિશેષ મહત્વ લોકોમાં જોવા મળે છે . દૂર દૂરથી પોતાના સંકલ્પ વિહળાનાથ પૂરા કરે એવા ભાવ સાથે લોકો પગે ચાલીને જગ્યામાં સવારમાં પહોંચી જાય છે . ચાલીને લોકોને આવવાના પાળિયાદની ચારે તરફના માર્ગો ઉપર ચા - પાણી અને નાસ્તાની સેવા કરનાર થોડા થોડા અંતરે સ્વયંભૂ અમાસની આગલી રાતે હાજર થઈ જાય છે . આ સ્વયં સંચાલિત વ્યવસ્થાને પણ ચમત્કાર માનીએ તો કશું ખોટું નથી . આ રીતે ચાલીને પાળિયાદ આવતા હજારો પદ યાત્રીઓ માટેની ચા-નાસ્તા અને વિશ્રામની સુવિધા નિયમિત રીતે એવી ગોઠવાઈ જાય છે કે “ વિહળાનાથ ની જય ” જોનાર વ્યક્તિના મુખમાંથી આપોઆપ નીકળી પડે છે . આ વ્યવસ્થા જોઈ આપણને થાય કે સંત વિભૂતિનું ક્યારેય અવસાન થતું નથી . એ ખોળિયું ધારણ કરે કે ન કરે પરંતુ એક વખત સંતત્વના માર્ગે ચાલ્યા પછી અવિરત તેનો તેમના ભક્તો માટેનો પ્રેમ વાતાવરણમાં પ્રગટ થઈ કલ્યાણ કરતો રહે છે .

બાળકોની માનતાવાળા બાળકોને તેડીને , ઉંમરલાયક લોકો પોતાની શક્તિ અનુસાર ચાલીને તેમજ સ્વસ્થ લોકો ઉત્સાહ સાથે જય બોલાવતા , વાતો કરતા , ભજનો લલકારતા , વિશ્રામ અને નાસ્તો કરતા પોતપોતાના ગામથી અમાસની આગલી રાત્રિએ નીકળી સવારે વહેલા પાળિયાદ પહોંચે છે . સ્વયંભૂ પોતાની ઈચ્છા પૂર્ણ કરવા ટેક લીધા મુજબની અમાસ ભરતા આ શ્રદ્ધાળુઓની સંખ્યા વધતી જાય છે એ જ સૂચવે છે કે વિહળાનાથ આજે પણ જાગૃત સંત તરીકે પોતાનામાં આસ્થા રાખનારને ક્યારેય નિરાશ કરતા નથી .

પિતાના કાર્યને આગળ વધારી વધુ દીપાવવાનું કાર્ય અમરાબાપુએ ખૂબ સારી રીતે પાર પાડ્યું છે . ધર્મની ગાદી ઉપર બેઠા પછી ધર્મને ઉજાળવા સાથે અનેક લોકહિત અને સમાજહિત કરતી પ્રવૃત્તિઓને એમણે ખૂબ વેગ આપ્યો . આ પ્રવૃત્તિઓથી જગ્યાનું આંગણું સદાય ધમધમતું થઈ ગયું . રોગ નિદાન કેમ્પ અને રોગોની મફત સારવાર , સમાજના નબળા વિદ્યાર્થીઓને પુસ્તક સહાય , તેજસ્વી બાળકોને આગળ અભ્યાસ માટેની આર્થિક સહાય , દર અમાસે નેત્રચક્ષુ અને મફત સારવાર ગમે તે સ્તરની વ્યક્તિ માટે અન્નક્ષેત્ર , આદર્શ ગૌશાળા , અશ્વશાળા , વૈદકિય સારવાર , એમ્બુલન્સની સુવિધા , વાર - તહેવારે સાધુ સંતોને વસ્ત્રદાન કે અન્ય આવશ્યક સહાય , મકરસંક્રાંતિએ બ્રાહ્મણોને વસ્ત્રદાન અને અન્નદાન , વ્યસનમુક્તિ માટેના પ્રચાર અભિયાન જેવી અનેક પ્રવૃત્તિ જગ્યામાં થવા લાગી . એકી સાથે સેંકડો માણસો સાથે બેસીને પંગતમાં જમી શકે એવી અદ્યતન ભોજનશાળા તેમના સમયમાં તૈયાર થઈ ધાર્મિક મહિના અને તહેવારોમાં તો દર્શનાર્થીઓની ભીડ વધુ રહે છે . પરંતુ સામાન્ય દિવસોમાં પણ પાંચસોથી હજાર લોકો પાળિયાદ જગ્યામાં દર્શને આવતા હોય છે . આમ - આ પીરાણું અને અહીંના વારસદાર એવા ગાદીપતિઓ સદાય ભક્તિ , પ્રેમ ઈશ્વર અને શ્રદ્ધાપૂર્ણ આસ્થા સાથે લોકકલ્યાણના કાર્યો કરતા આવ્યા છે . આ પરંપરા આજ સુધી વધુને વધુ ઉજળી રીતે સમાજને માટે કાર્ય કરી રહી છે .